

Από τον Θεό οι χαρές, από τον Θεό και οι θλίψεις

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Στὴ γῇ οἱ θλίψεις εἶναι περισσότερες ἀπὸ τὶς χαρές. Καὶ ὅπως στέλνονται οἱ δεύτερες ἀπὸ τὸ Θεό, ἔτσι παραχωροῦνται καὶ οἱ πρῶτες ἀπ' Αὐτόν. Γιὰ διάφορους λόγους. Ἄλλοτε γιὰ νὰ συνέλθουμε ἀπὸ τὴν πνευματικὴ νάρκη. Ἄλλοτε γιὰ νὰ κόψουμε κάποιαν ἁμαρτία. Ἄλλοτε γιὰ νὰ καθαρθοῦμε μὲ τὴ μετάνοια. Ἄλλοτε γιὰ νὰ φανερώσουμε τὴν ἀφοσίωσή μας στὸν Κύριο. Ἐμεῖς, πάντως, σ' ὅλες τὶς περιπτώσεις ὀφείλουμε νὰ δείχνουμε ἀνδρεία καὶ ὑπομονή, τόσο γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ ὅσο καὶ γιὰ τὴ δική μας πνευματικὴ προκοπή.

Γιὰ κάποιον ἀπὸ τοὺς παραπάνω λόγους, λοιπόν, παραχώρησε ὁ Θεὸς νὰ σᾶς βροῦν κι ἐσᾶς θλίψεις. Νὰ προσέχετε τὸν ἑαυτό σας καὶ νὰ μὴν ἀντιστέκεστε στὸ θεῖο θέλημα. Ἀπεναντίας, νὰ ἔχετε ἐμπιστοσύνη στὰ σοφὰ καὶ ἀγαθὰ κρίματα τοῦ Κυρίου.

Ὑπομονὴ στὶς θλίψεις

Δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ ὑπομένουμε καρτερικὰ καὶ ψυχραίμα κάθε θλίψη, προπαντὸς ὅταν εἶναι βαρειά. Ἀλλὰ τὸ βάρος εἶναι πολὺ μεγάλο τὴν ὥρα τῆς συμφορᾶς καὶ γιὰ λίγο ἔπειτα ἀπ' αὐτήν. Ὑστερα, σιγὰ-σιγὰ, γίνεται πιὸ ἐλαφρό. Ὁ χρόνος,

βλέπετε, εἶναι ὁ καλύτερος γιατρός. Διώχνει τὸν πόνο, στεγνώνει τὰ δάκρυα, φέρνει τὴ λήθη, ξαναδίνει στὴ ζωὴ τὸν κανονικὸ τῆς ρυθμό... Ἔτσι θὰ γίνῃ καὶ μὲ τὴ δική σας συμφορὰ. Κάντε κουράγιο, καὶ ἡ λύπη σας θὰ ἐπουλωθεῖ.

Στὸ μεταξύ, νὰ στερεώσετε μέσα σας τὴν πεποίθηση ὅτι ὅλα παραχωροῦνται ἀπὸ τὸν Κύριο. Ἐκεῖνος γιὰ ἓνα μόνο πράγμα ἐνδιαφέρεται: τὴ σωτηρία μας. Καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ μεταχειρίζεται κάθε πρόσφορο μέσο, ἀκόμα, κάποτε-κάποτε, καὶ τὸ πιὸ σκληρό. Ὅ,τι στέλνει, λοιπόν, ὁ Θεὸς νὰ τὸ δέχεστε σὰν φάρμακο ὠφέλιμο. Τίποτα δὲν συμβαίνει τυχαῖα, ὅλα ρυθμίζονται ἀπὸ τὴ θεία πρόνοια. Γι' αὐτό, ὅποτε σᾶς βρίσκει κάποια θλίψη, νὰ σκέφτεστε πὼς εἶναι μία ἐπίσκεψη, μία ὑπόμνηση, μία εἰδοποίηση τοῦ Θεοῦ γιὰ κάποιο σφάλμα σας. Νὰ Τὸν εὐχαριστεῖτε καὶ νὰ διορθώνεστε.

Στοὺς δικαίους οἱ θλίψεις στέλνονται ὡς δοκιμασίες – ἔτσι ἔγινε μὲ τὸν μακάριο Ἰωβ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Σ' ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς, ὅμως στέλνονται ὡς σωφρονιστικὲς τιμωρίες καὶ ὡς ἐρεθίσματα γιὰ μετάνοια.

Σηκώνετε βαρεῖες θλίψεις; Λυπᾶμαι γι' αὐτὸ καὶ σᾶς συμπονᾶω. Ἄλλη βοήθεια δὲν ὑπάρχει, παρὰ μόνο ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἐλπίδα στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὅλα ἀπὸ τὸ Θεὸ προέρχονται ἢ παραχωροῦνται. Καὶ γιὰ ὅλα πρέπει νὰ Τὸν εὐγνωμονοῦμε, ὅχι μόνο γιὰ τὰ εὐχάριστα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ δυσάρεστα. Γιατί κι αὐτὰ στὴν ὠφέλειά μας ἀποσκοποῦν: στὴν κάθαρση, στὴν ἀπόκτηση καὶ στερέωση καλῶν ἔξερων, στὴ μνήμη καὶ ἐπίκληση τοῦ Κυρίου.

Μὴ βαρυγγωμᾶτε, λοιπόν. Κάντε ὑπομονὴ στὶς σκοτεινὲς ἡμέρες. Θὰ ἔρθουν καὶ φωτεινές.

Θλίψεις, θλίψεις, θλίψεις... Ἡ μία πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη! Δεχθεῖτε τις μὲ γενναιοψυχία καὶ καρτερία. Εἶναι σωτήρια φάρμακα γιὰ τὶς ἀρρώστιες τῆς ψυχῆς σας, σημάδι ὅτι ὁ Θεὸς ἐνδιαφέρεται γιὰ σᾶς. Εὐχαριστήστε Τον! Καὶ φροντίστε νὰ γίνετε καλά. Μὴν ἐξουδετερώνετε τὴ θεραπευτικὴ δράση αὐτῶν τῶν φαρμάκων μὲ τὸ γογγυσμό.

**ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥ - Χειραγωγία στὴν πνευματικὴ ζωή,
Ἰ. Μ. Παρακλήτου, Χρ. Ἐκδόσης: 2011**

Εκ τῆς Ενορίας Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ζώνης Πατησίων agiazoni.gr